Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК · UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCII | Ч. 59. | ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 28-го БЕРЕЗНЯ 1985 | ЦЕНТІВ 25 CENTS | JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MARCH 28, 1985 | No. 59. | VOL. XCII

П'ЯТЕРО ДАНИЛЕВИЧІВ ВБИТІ В ТОРОНТО

Клівленд (Степан Кікта). — У неділю по полудні, 24-го березня, в Торонто, у помешканні д-р Марти Бойцун, професора Йоркського університету, була вбита револьверовими пострілами ціла родина Данилевичів, нащадків о. Остапа і Олени з Кунинських, останнього пароха з Глинян у Перемишлянському повіті, Львівської області.

32-літній Володимир Данилевич з Синсиннаті, Огайо, зорганізував на той день зустріч в Торонто і з невідомих мотивів постріляв усіх чотирьох членів родини, а потім застрілив і себе Жертвами того вчинку були його батьки — 77-літній Богдан, 70-літня мати Ярослава з дому Адріянович, обоє фармацевти, що доживали старість в пансіонаті ім. І. Франка в Торонто, та їх донька, а його старша 37-літня сестра Марта, і стрийко ред. Роман Данилевич, відомий журналіст і патріярхальний діяч з Клівленду.

Чоловіка Марти Марка Бойцуна вислав вбивник до крамниці на закупи і коли М. Бойцун повернувся застав всіх п'ятьох осіб мертвими.

Похорони відбудуться в четвер, 28-го березня, в Торонто.

Ще минулої суботи, 23-го березня, св. п. Р. Данилевич взяв участь як делегат Пармської епархії, у нарадах, щодо створення Крайового Комітету для відзначення Тисячоліття Християнства в Україні, які відбулися минулої суботи, 23-го березня у Філядельфії.

В Чикаго відбудеться панель про українсько-жидівські відносини

Чикаго. — Відділ організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ) влаштовує тут в понеділок, 1-го квітня ц.р., панель на тему „Українсько-жидівські відносини і перспективи на майбутнє".

В панелі візьмуть участь Дейвид Рот, референт зв'язків з етнічними групами Американсько-жидівського комітету, Яків Сусленський голова Товариства Єврейсько-Українських Зв'язків, і д-р Мирон Куропась, референт зв'язків з етнічними групами АОЛПУ.

Панель, запляновний на год. 7-му вечора, відбудеться в Домі Українського Сеньйора, при 2357 Чикаго аве., захід.

СВЯТО І. ФРАНКА

Ню Йорк. — В суботу, 30-го березня ц.р., о год. 12-ій тут в авдиторії школи св. Юра при площі Т. Шевченка та 6-ій вул. відбудеться свято в пошану Івана Франка. В програмі свята виступи учнів Школи Українознавства ОУА „Самопоміч" з декляматціями, читанням та співом. До участи запрошується батьків та гостей.

В Ратґерсі знову влаштовують фестиваль

Нюарк, Н. Дж. — Тут в університеті Ратґерс відбудеться в неділю, 31-го березня ц.р. 11-ий річний Слов'янський фестиваль з участю української і польської груп.

Крім виставки народного мистецтва, окремо будуть виставлені писанки, а в год. 2-ій по полудні відбудеться програма, в якій бере участь танцювальний ансамбль „Волошки" з Філядельфії.

Музичну пополудневу програму, в якій буде також виступати польський танцювальний ансамбль, буде провадити д-р Мирослава Знаєнко, що є професором чужих мов і директором наукової програми східньоевропейських студій в університеті Ратґерс.

Слов'янський фестиваль спонзорує університет Ратґерс і Союз Українок Америки, Округа Ню Джерзі, а координатором в тому році є основник тих фестивалів проф. д-р Тарас Гунчак.

Програма фестивалю розпічнеться в неділю, 31-го березня, о год. 12-ій полудня в центрі Пола Робсона, при 350 бульвар д-ра Мартіна Лютера Кінга в Нюарку. Вступ на фестиваль і паркування є безплатні.

ВИСТАВКА К. КРИЧЕВСЬКОЇ

Клівленд.—Ґалерія Творчого Мистецтва, при 5244 Стейт Ровд у Пармі, влаштує виставку творів української мисткині Катерини Кричевської-Розандич. Виставка відбудеться від п'ятниці, 29-го березня, до вівтірка 30-го квітня ц.р. Відкриття виставки — п'ятниця, 29-го березня, год. 7-10-ої вечора. Ґалерія відкрита від понеділка до п'ятниці від год. 4-ої по полудні до 9-ої вечора, в суботу від 10-ої вранці до 2-ої по полудні.

Помер інж. В. Онишкевич

Джерзі Сиmі, Н. Дж. — Тут у ранніх годинах у вівторок, 26-го березня 1985 року, помер інженер Володимир Онишкевич після довгої і важкої недуги.

Інж. В. Онишкевич був сином о. Степана Онишкевича, відомого галицького діяча, посла до австрійського парляменту.

Покійний 17-річним юнаком вступив до новоствореної Української Галицької Армії, а після закінчення Першої світової війни студіював техніку в Данціґу. Як студент техніки був постійним кур'єром Української Військової Організації.

Після Другої світової війни переїхав з дружиною і сином до ЗСА, де працював по своєму званні інженера, спершу як спільник відомого громадського діяча сл.п. інженера Василя Рижевського, а відтак в інших підприємствах аж до переходу на пенсію. Будучи вже на пенсії сл. п. інж. В. Онишкевич працював в останніх роках у канцелярії НТШ в Ню Йорку.

Панахида по сл. п. інж. В. Онишкевичеві відбудеться у похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку в п'ятницю, 29-го березня ц.р. о год. 6:30 вечером. В суботу похоронні відправи будуть в церкві св. Юра при 7-ій вулиці в Ню Йорку о год. 9:30 ранку, а відтак на український православний цвинтар св. Андрія в Савт Бавнд Брук.

Покійний залишив у смутку сина, інженера Любомира, невістку проф. д-р Ларису, трьох внуків і дальшу родину.

ВШАНУЮТЬ ГЕН. Т. ЧУПРИНКУ

Ню Йорк (О. Л.). — В 35-ті роковини геройської смерти головного командира УПА генерала-хорунжого Романа Шухевича — Тараса Чупринки, місцевий Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій влаштовує тут Академію-Концерт в неділю, 2-го червня ц.р., о год. 2:30 по полудні в залі публічної школи Ашер Ліві, при Першій авеню (між 11-ою та 12-ою вулицями). Доповідачі: поручник УПА Лев Футала, проф. д-р Тарас Гунчак та мистецька програма.

Д-Р Ю. СТАРОСОЛЬСЬКИЙ ОЧОЛИВ НОВООФОРМЛЕНИЙ КРАЙОВИЙ КОМІТЕТ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИСТИЯНСТВА В УКРАЇНІ

Філядельфія. Д-р Юрій Старосольський, відомий український науковець і виховник та суспільно-громадський діяч, від років Начальний Пластун, був обраний на президента Крайового Комітету для відзначення Тисячоліття Християнства в Україні, оформленого тут на нарадах представників Українських Церков та крайових організацій і установ минулої суботи, 23-го березня.

Д-р Юрій Старосольський

Наради були скликані з ініціятиви ієрархів Українських Церков, митрополита Української Православної Церкви в ЗСА і діяспорі Блаженнішого Владики Мстислава та митрополита Української Католицької Церкви в ЗСА Владики Стефана, опублікованим раніше спільним закликом, і відбулися в приміщеннях Українського Освітньо-Культурного Центру в цьому „Місті братньої любови" з участю обох Митрополитів і Владики Роберта з Клівленду та зареєстрованих 165 представників від 74-ох церковних і громадських крайових організацій і установ.

Український Народний Союз на цих зборах репрезентували головний предсідник д-р Іван Флис, головний організатор Степан Гаврищ, головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна Дячук, головний контролер проф. д-р Богдан Гнатюк, та головні радні Василь Пастушок і Евген Іванців та редактор-емерит Антін Драган.

Наради започаткував в год. 11:30 перед полуднем митрополит Стефан, запросивши митрополита Мстислава провести молитву, після якої Владика Стефан виголосив своє програмове слово (гл. ст. 2).

„Минає тисяча років, як небесний Сівач — говорив Владика Стефан — пішов полями і степами України і посіяв зерно Божої благодаті. Сонце Божої правди і рясні дощі Божої благодаті спливали на наш чорнозем. І було велике жниво Божого царства в Україні, що виростило великих святих, подвижників, ісповідників... На цей великий врожай Божих жнив в Україні заздрісним оком глядів ворог.. і прийшов та посіяв кукіль поміж пшеницею... кукіль між усобиць,і незгоди. І поділив нас ворог лукавий, поділив нас дітей одної Матері України, одного люду Божого... Ми сьогодні далеко від нашого національного Сіону, від Києва, Львова, Ужгороду, Хусту і Черновець. Ми далекі простором, але духом з'єднані з нашими поневоленими братами і сестрами в Україні. Їх очі звернені на нас, щоб ми тут випололи цей нищівний кукіль, спалили його вогнем любови, і в нашому імені та в імені наших братів і сестер в Україні віддали хвалу Господеві за 1000 років Його благодаті... Опісля оба митрополити висловили ряд завваг щодо підготови та програми цих нарад, підкреслюючи, що головним і одиноким їх завданням є оформити відповідний Крайовий Комітет, який уже подбає про всі інші плянування.

Владика Стефан підкреслив устійнену разом з Блаженнішим Мстиславом засаду, що Комітет не може встрявати в плянування і виконування літургійних відзначувань Тисячоліття, а також усі інші плянування і дії Комітету повинні бути наперед узгіднені і апробовані проводами Церков — Католицької, Православної

(Закінчення на стор. 3)

КРАЙОВИЙ КОМІТЕТ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИСТИЯНСТВА В УКРАЇНІ

Почесна президія: Митрополити обох Українських Церков в ЗСА, усі єпископи Церков у ЗСА, Пастори Євангельських об'єднань. (Не входять до Крайового Комітету усі ті, що не признають Хрищення в ім'я Пресвятої Тройці).

Президія комітету: д-р Юрій Старосольський — президент.

Віцепрезиденти: відпоручники Митрополій — по одному від кожної. По одному відпоручнику від крайових товариств, організацій, установ, чи об'єднань і від релігійних провінцій, що їх уповажнять проводи даних установ.

Секретаріят Президії: д-р Василь Калинович, інж. Юрій Базилевський, о. Андрій Партикевич, Корнель Василик, Олексій Шевченко.

Скарбник: Едвард Попель.

Діловий комітет: д-р Юрій Старосольський — президент Президії, проф. Юрій Солтис — голова Ділового комітету, інж. Ігор Кошман, інж. Євген Івашків, д-р Богдан Гнатюк, Василь Пастушок, д-р Богдан Лончина, Євген Стахів, Стефан Процик, д-р Юрій Криволап, д-р Богдан Футей.

Організаційна комісія: д-р Петро Стерчо — голова, Христя Навроцька, о. Іван Наконечний, Андрій Ластовецький, паніматка Лаврик, інж. Іван Павленко, Осип Рожка, д-р Іван Гвозда, Іван Дмитрик, д-р Степан Ворох, д-р Микола Ценко, Мирон Баранецький, Петро Тарнавський, Дмитро Ткачук, Раїса Куделя, Люба Сілецька, Микола Бачара, Марійка Дупляк, Володимир Процик, Надія Комарницька-МекКонелл, Юрій Іхтіярів, Дмитро Фурманець, д-р Анатолій Лисий, Микола Семанишин.

Комісія публічних зв'язків — лучник до англомовної преси: Андрій Білик, Михайло Комічак, Ірина Матішин, Олег Павлюк, о. Петро Ґаладза, Теодор Костюк.

Пресова комісія: Зенон Снилик, Рома Гадзевич, Богдан Катамай, Іван Скочиляс, о. Роналд Попівчак, проф. Іван Коровицький, Іванна Горчинська, Дмитро Корбутяк, Ольга Лісківська, Михайло Смик, Антін Драган, Іван Кедрин, Леонід Полтава, Роман Купчинський, Ярослав Гайвас, д-р Роман Борковський, Андрій Іванів, Василь Нагірняк, Іван Хамуляк, Галина Царинник, д-р Ярослав Падох.

Мистецько-імпрезова комісія: Юрій Повстенко — голова, Ліда Крушельницька, Роман Савицький, Ольга Гасцька, Марія Шуст, Кирило Цепенда, д-р Василь Трухлий, д-р Ігор Соневицький, д-р Юліяна Осінчук.

Маніфестаційна комісія: оформить Президія комітету в тому часі, коли буде потрібно.

Фінансова комісія: Уляна Дячук — голова, Едвард Попель, Стефанія Вовчак, Роман Данилюк, Євген Гановський, Петро Войтович, Всеволод Саленко.

Контрольна комісія: адв. Роман Ґуглевич — голова, Володимир Сохан, Іван Винник, Євген Марків, д-р Роман Барановський, Володимира Кавка, інж. Петро Гурський.

МОСКВА МРІЄ ПРО ДЕТАНТ

Москва. — Як уже інформовано, тут під кінець минулого тижня відбулося засідання Політбюра, на якому обговорювалися міжнародні питання та проблеми совєтської економіки, про що можна судити зі звіту про засідання, що його передало пресове агентство ТАСС.

„Досвід детанту 1970-их років показав, що відносини з капіталістичними країнами можуть розвиватися в дусі мирного співіснування і співробітництва", — сказано у звіті про засідання Політбюра. Далі в ньому говориться, що „Совєтський Союз готовий іти цим курсом" і що нині особливо важливо „попередити перегони озброєнь у космосі і на землі, обмеживши і скоротивши нуклеарну зброю".

В тій частині звіту, яка присвячена внутрішнім проблемам Совєтського Союзу, особливо підкреслюється необхідність підвищення продуктивности праці.

Політбюро також схвалило результати зустрічів генерального секретаря Михаїла Горбачова з головами закордонних делегацій, які були в Москві на похороні Константина Черненка.

Західні кореспонденти, акредитовані у Москві, звернули увагу на те, що у звіті про засідання Політбюра не згадується імени Константина Черненка. Це, на думку московського кореспондента газети „Ню Йорк Таймс" Сіта Міланса, свідчить про те, що „режим Горбачова не буде зв'язувати себе з попередником". Міланс нагадує, що подібний перший звіт після смерти Юрія Андропова згадував померлого генсека.

Перед тим американські кореспонденти повідомили, що портрети Черненка вже зникли з продажу, як зникли портрети Черненка і стенди з його висловлюваннями, які на протязі 13 місяців прикрашали будинки і дороги міст та несёлених пунктів СССР.

Президент стверджує існування ҐУЛаґів в Нікараґуа

Вашінґтон. — Виступаючи перед групою приблизно 100 купців, підприємців й інших з країн Середньої Америки, президент Роналд Реґен гостро скритикував уряд Нікараґуа за „вживання сталінської тактики у насильному переселюванні тисяч горожан, які не підтримують їхнього тиранського уряду".

Президент Реґен згадав про недавні повідомлення про те, що уряд в Нікараґуа переселював людей з їх домів з північних областей країни, де відбуваються бої поміж урядовими військами і підтримуваними Америкою повстанськими загонами. У своїй промові, вживаючи гострих висловів на адресу сандіністів, Президент обвинувачував їх у тому, що нікараґуанський уряд зробив змову ввести комуністичну революцію в усі країни Середньої Америки, і що він є слухняною маріонеткою Совєтського Союзу і Куби. Крім того, сказав Президент, уряд сандіністів дав притулок воякам Палестинської Визвольної Організації та інших організацій, які він окреслив терористичними.

Тактика нікараґуанського уряду щодо переселювання людей вживається постійно в комуністичних країнах, хоч цього в ЗСА ще не зрозуміли люди, яким „тяжко глянути в очі реальности, заявив Президент, — ... скільки разів ми бачили повторення цієї тактики примусового переселення — в Україні, у В'єтнамі, Камбоджі, Афганістані, Анголі, Етіопії, Кубі й деінде? Але тому, що американці такі довірливі люди і так вірять іншим та вірять у те, що ці інші поділяют наші надії й наші мрії, деякі з нас не можуть побачити реальність такою, як вона є та підтримувати заходи, які мусять бути вжиті навіть тоді, коли загрожені наші найбільш вітальні інтереси".

В той час ,як ЗСА пропонувала Нікараґуа приятельство і давала ще ніколи нечувану суму допомоги, сандіністи будували армію, яка стала загрозою для її сусідів. Р. Реґен згадав окремо міністра внутрішніх справ Томаса Борхе, що дістав вишкіл від СССР, кубинців та ПВО.

Ще на початку промови Роналда Реґена з авдиторії почувся вигук „Ми вас любимо", а, після закінчення промови два чоловіки з авдиторії, жертви терору сандіністів, передали президентові Реґенові плякетку.

В. Шрейдер встановив рекорд

Ню Йорк. — Ніколи ще в своєму житті Вілліям Дж. Шрейдер та його рідні не святкували дні його народження так радісно, як у неділю, 17-го березня. Хоч Шрейдер народився не в цей день, але причиною для святкування був рекорд, встановлений ним.

Як відомо, 25-го листопада 1984 року серцеві хірурги вложили Вілліямові Шрейдерові, другій з черги людині, штучне серце. Перша людина, якій ці самі лікарі перещипили штучне серце в 1982 році, Барні Кларк, прожив 112 днів і помер 23-го березня 1983 року. І ось 17-го березня ц.р. В. Шрейдер побив рекорд Б. Кларка.

Роберт Джарвик, творець штучного серця, сказав, що цей рекорд — лише символ. „Найважніше, — сказав він, — що Шрейдер живий і відносно здоровий".

„Моєю метою було дожити до дня весілля мого сина Террі. Вчора, в суботу, 16-го березня він оженився. Значить, головна мета досягнута", — сказав щасливий рекордсмен.

На жаль, сам Шрейдер був надто ослаблений, щоб зробити 90-милеву подорож до міста Джаспар, Індіяна, де відбулося весілля сина, але пробу весільної церемонії відбули у шпиталі, в присутності Шрейдера, тому він вважає, що був на весіллі.

„В цей день, — сказав д-р Джарвик, — я можу зробити підсумок: тепер ми точно знаємо, з досвіду Кларка, Шрейдера і Гейдона, що штучне серце не приносить больового відчуття, що воно продовжує життя і що багато людей, які знаходяться у безвихідному становищі, дійсно хочуть мати таке серце і згідні піти на ускладнення, які, безперечно, можливі в процесі операції або після неї."

УЧЕНИЦІ УМІ ВИСТУПЛЯТЬ У КАМІ ГОЛЛ

Ню Йорк. — У неділю, 31-го березня, о год. 3:30 по полудні, візьмуть участь в концерті в Камі Голл, при 165 Вест 57 вулиця, Анна Еммер і Надія Дац, учениці Українського Музичного Інституту, кляси проф. Таїси Богданської. З їхнього репертуару жюрі вибрало до програми концерту: Вальс Шопена Ціс-моль і Ґодарда „Концертовий етюд". Концерт спонзорує Товариство нюйоркської музичної учительської ліги.

В СВІТІ

В МІСТАХ ПРОВІНЦІЇ КЕЙП в Південній Африці тисячі муринів зібралися на похорони забитих в недавніх бурхливих расових заворушеннях. Численні загони південноафриканської поліції і війська були вислані у ці місцевості для патрулювання шляхів поміж містами і передмістями, заселені білим населенням, де поліція 21-го березня вбила принайменше 19 чорних. Хоч у поліцейському рапорті подано, що похорони відбувалися без нових заворушень, проте речник охоронного відділу заявив, що поліція, стріляючи у натовп, що підпалював склеп, забила трьох людей у суботу, 23-го березня, що збільшило число забитих за 24 години — принаймні до 10 осіб. Продовжуються спроби підпалення домів місцевих чорних урядових осіб, яких деякі муринські групи вважають коляборантами з урядом білої меншини.

У ПОНЕДІЛОК, 25-го БЕРЕЗНЯ, в порті Тріполі схоплено директора французького культурного центру в Тріполі Жіля С. Пейролля і англійця Колетта, працівника Об'єднаних Націй в Бейруті. Група екстремістів, що взяла відповідальність за схоплення француза, вимагає від Франції звільнення їх колеґ, запідозрених у вбивстві американського військового аташе й ізраїльського амбасадора. Пейролль був четвертим французом, якого викрадено в Ливані, починаючи від п'ятниці, 22-го березня, А. Колетт — першим офіційним представником від ОН. Терористична група, в заяві, яку доставлено західньому пресовому аґентству, вимагає звільнення Абделя-Кадера Сааді, заарештованого у Франції 24-го жовтня.

НЕЗВИЧАЙНОГО УСПІХУ добилися єгипетські археологи, які ведуть розкопки в районі пірамід Саккара, 30 кілометрів від Кіру. Їм вдалося знайти згорнутий в рурку папірус. На зовнішній сторінці листка вдалося відчитати гієрогліфи, які свідчать, що документ був писаний майже 4500 років тому. Щоб не пошкодити таку унікальну знахідку, її переслали до лябораторії для обробки спеціяльними розчинами. Лише після того папірус буде обережно розгорнутий і прочитаний.

В АМЕРИЦІ

ЧЛЕН ПАЛАТИ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ з Ню Джерзі Джеймс Дж. Флоріо, який кандидував в останніх виборах на пост губернатора стейту та програв лише 1,800 голосами до Томаса Кейна, заявив публічно, що він не буде більше кандидувати на цей пост, хоча такого сподівалися у майбутньому. Дж. Флоріо, який є демократом, заявив, що Т. Кейн є за сильним конкурентом, щоб проти нього встоятися.

БАС—БАРИТОН ДЖОРДЖ Лондон, який постійно співав в Метрополітальній опері, а також виступав у Ля Скалі і на оперних фестивалях в Байронті, Німеччина, помер біля Ню Йорку на 64-му році життя, після довгої недуги, яка вже в 1967 році перервала його кар'єру.

НАЙБІЛЬШ ВІДОМА У СВІТІ „Енциклопедія Британніка" випустила тепер своє 16-те вже видання, в якому зайшли нові зміни, після того, як перед одинадцяти роками 15-те видання енциклопедії зовсім змінило її засяг та зміст. Ця енциклопедія є найбільше вживана в американському світі і кожна публічна бібліотека має її примірники.

НОВИЙ СПОСІБ КЕРУВАННЯ повітряним рухом в ЗСА буде впроваджений з місяцем квітнем, щоб в цей спосіб запобігти запізненням летів, які були минулого року в літньому сезоні, коли найбільше людей подорожує літаками.

У АМЕРИКАНСЬКОМУ ВІЙСЬКУ розпочали тепер новий п'ятирічний плян, яким мають улiпшити лікарську опіку для військовиків та їхніх родин. На це призначено 2,6 більйона долярів.

В НЮ ЙОРКУ РІШИЛИ здержати дозволи на побудову високих мешканевих будівель у східній частині міста, щоб тим задержати давній характер вулиць.

ЯК ПОДАЛИ ДО ВІДОМА, в коледжі Еверс у Бруклині мусіли тепер звільнити або завісити в науці 651 студентів, які не дорівнюють вимогам студій коледжу. Це представляє четвертину всіх студентів, що навчаються в тому коледжі.

ВІЛІЯМ ДЖ. ШРЕЙДЕР, який досі найдовше держиться при житті із штучним серцем, продав право на описання історії своєї недуги журналові „Лайф". Стаття про нього у „Лайф" буде у числі за травень.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Історичне завдання

В суботу, 23-го березня цього 1985 року, 165 делегатів від 74-ох наших крайових організацій і установ оформили у Філядельфії Крайовий Комітет для відзначення 1000-ліття Християнства в Україні.

Усі ми — або щонайменше більшість з нас — відчуваємо і здаємо собі справу з історичної важливости нашої підготови і опісля здійснення нашого відзначення найбільшої і найсвітлішої події в нашій історії — Хрищення Русі-України 1000 років тому.

Ми свідомі наших труднощів і недомагань. Уже перед згаданими нарадами, у Філядельфії, негайно після їх проголошення, можна було почути з багатьох боків скептичні голоси з уваги на теперішню ситуацію в нашій громаді. На ділі, ця ситуація повинна ще тільки збільшити і підкреслити вимогу-постулят до нас усіх, щоб намічені завдання для відзначення нашого тисячоріччя виконати найбільш величаво, бож робимо це на славу Божу та на прославлення нашого роду.

Церковні святкування цього нашого світлого ювілею плянують та здійснюватимуть ієрархи і проводи наших Церков. Ми повинні приректи і подбати, щоб усі ці пляновані ними церковні врочистості мали нашу беззастережну підтримку і співучасть.

Коли ж мова про ті врочистості, що їх плянуватимемо і здійснюватимемо ми, громада, то вони, очевидно, включатимуть різні культурні і громадсько-маніфестаційні імпрези. Нашим завданням і обов'язком буде влаштовувати їх і переводити на найвищому рівні в кожному відношенні. Можемо це виконати тільки спільними силами та при максимальній добрій волі, можемо це виконати тоді, як поступатимемо в тому християнському дусі, що його прийняли наші предки 1000 років тому.

До цього закликають нас наші ієрархи у своєму спільному зверненні, кажучи, що „Саме ми тут у вільному світі мусимо об'єднано відзначити наш тисячолітній ювілей... Це буде засвідченням живучости Христової Благовісті в нашому народі... буде доказом зрілости нашого народу в поході до світлого майбутнього..."

Плянування і здійснювання наших імпрез для прославлення нашого минулого ми повинні переводити у свідомості безрадісного сучасного і загрозливого майбутнього в першу чергу в нашій поневоленій, але нескореній батьківщині — Україні, як і у свідомості далекого від задовільного стану в нашій вільній громаді на поселеннях. Саме на цю нашу громаду хочеться в першу чергу звернути увагу, бо від цього у великій мірі залежить тепер і залежатиме в майбутньому наше місце в країнах нашого поселення та успіх нашої допомоги нашому українському народові в його змаганнях. На це вже звернено увагу в нашій пресі: це відхід від українства наших — так мовити б „грядучих поколінь". У наших церквах щораз більше порожніх місць, наші організації, хоча й ростуть фінансово, але з кожним роком втрачають кількість членів, наші громадські імпрези виказують щораз менше учасників...

В такій ситуації всі наші плянування і опісля здійснювання відзначування нашого 1000-річчя будуть справді на славу Божу та на прославлення нашого світлого минулого, як вони проходитимуть з думкою і бажанням привернути і задержати при українстві кожну українську людину. Немає зусилля, яке для цієї мети було б завелике, бо від цього залежить наше бути, чи не бути.

Такі зусилля у кожному відношенні — організаційному, фінансовому, культурно-видавничому — плянує і прирікає Український Народний Союз.

ІНДІЙСЬКА ПОЛІЦІЯ зробила рейди на поселення афганців і іранців у Ню Делі. При цьому 14 чоловік заарештовано, а сотні затримані для допиту знайти сліди, що ведуть до розкриття вбивства працівника совєтської амбасади Валентина Хитриченка. Речник афганських біженців у Ню Делі сказав, що деякі з затриманих, можливо, мають зв'язки з мусулманськими партизанами, які воюють в Афганістані проти совєтських окупантів і їх маріонетки Бабрака Кармаля.

СОВЄТСЬКИЙ МОРЯК два тижні тому вистрибнув з корабля, що стояв у австралійському порті, і звернувся до властей Австралії по дозвіл про надання йому політичного притулку. 40-річний втікач, імени якого не подають, зголосився на поліції після того як корабель „Алєксандр Пушкін" відплив 8-го березня від берегів Австралії.

М. С.

СИНХРОНІЗОВАНІ НАПАДИ НА УКРАЇНСЬКУ ЕМІҐРАЦІЮ

Протягом останнього часу посилилася кампанія, спрямована проти так званих українських буржуазних націоналістів за кордонами СССР. І то не лише з боку совєтської пропаганди, до цього ми вже звикли віддавна, а й деяких кіл на Заході. Варто підкреслити, що ці всі напади йдуть паралельно з антиамериканською совєтською кампанією, що на різний лад намагається приписати сучасній Адміністрації президента Реґена агресивну політику супроти СССР з метою на майбутнє почати війну з „країнами соціялізму". В рамках цієї американської „воєнної підготови" почалася й широка кампанія проти української еміґрації, чи пак „буржуазних націоналістів", яких Москва вважає чи не головною допоміжною силою, звичайно, „агентурною", що має „підривні завдання" в Україні і є форпостом ідеологічного наступу Америки на СССР. Ці напади на українську еміґрацію посилилися з того часу, як президент Реґен у своїх заявах декілька разів підкреслив право України на самостійність і виявив свою підтримку для визвольної боротьби українського народу.

Треба сказати, що посилена совєтська кампанія, спрямована проти української еміґрації є чи не дослівним відблиском цієї масивної антинаціоналістичної кампанії, що сьогодні проходить в Україні. Тобто фальсифіковані факти й на їхній базі утворювані докази вислужництва „українських буржуазних націоналістів", колись нацистам, тепер „американській реакції", й очорнювання видатних постатей з української новішої історії, яких вживають в Україні, стереотипно повторюють і в протинаціоналістичних виданнях, призначених для української еміґрації, в тому останньо й англійською мовою.

Та це лише один бік медалі. Дезінформація української еміґрації, що проходить уже десятиліттями, не має на неї великого впливу, доказом чого є, що всякі совєтські спроби творити просовєтські середовища серед українців на чужині закінчуються недвачами. На службі „реального соціялізму" залишаються лише окремі особи, позбавлені будь-якого значення і горстка платних канадських „прогресистів". Куди небезпечнішими для нашої справи є закулісні заходи совєтських агентів серед західньої громадськости використовування її необзайомлености з українською проблематикою і зокрема з українською визвольною боротьбою протягом Другої світової війни і після неї, для того, щоб активізувати деякі так звані ліберальні кола на Заході, зокрема під сучасну пору ЗСА й Канади проти української національно-визвольної справи. І саме цим колам підсувають різні „документальні" матеріяли, що цілком в кривому дзеркалі представляють нашу визвольну боротьбу під час і після Другої світової війни, а українських політичних діячів на еміґрації затавровують як „воєнних злочинців", які співпрацювали з нацизмом.

Цими совєтськими закулісними заходами і можна пояснити напади окремих американських газет чи то на „радикальних націоналістів" в українському відділі „Радіо Свобода", чи на „співпрацю" українських націоналістів з нацистами тощо. Цікаво підкреслити, що всі ці окремі вияви ворожнечі до української визвольної справи та її представників на чужині є тісно пов'язані з критикою сучасної адміністрації Реґена й „пропозиціями" не лише переговорів про роззброєння з Москвою, а й привернення старої ідилії детанту затіснення „мирної співпраці" з СССР. Це великою мірою гармонійно погоджується з головними напрямними сучасної зовнішньої політики СССР.

Немаловажну ролю в антиукраїнському хорі відіграють і деякі жидівські кола. Здавалось би, приїзд чималої кількости жидів з України, які не раз уже роз'яснювали своїм землякам, що їхнє вороже ставлення до українців нічим не виправдане і шкодить жидам, які живуть в Україні — змінить погляди жидів на українську справу. Проте деякі жидівські кола на Заході і далі послуговуються протиукраїнською пропаґандою, майже дослівно спертою на совєтських взірцях і тому час від часу знову і знову зустрічаємося з цим старим стилем антиукраїнської кампанії деяких жидівських організацій в Канаді, чи пак, їхніх представників, пов'язана з утворенням в Канаді Комісії для вистежування воєнних злочинців. Сам факт утворення такої Комісії не може мати жодних заперечень. Проте українську громадськість не лише в Канаді, а й в ЗСА, обурило те, що головна жидівська увага скерована саме проти українців. Знову виринають жидівські „арґументи" про співпрацю українських націоналістів з нацистами, про перебування в Канаді аж 218 українських офіцерів, як служили в нацистських в Ес-Есах (Візенталь в інтерв'ю для ізраїльського радіо), хоч вони служили в дивізії „Галичина", що спершу була організована як дивізія зброї „СС", згодом в Англії була перевірена спеціяльною комісією, й яка нічого „злочинного" в її діях не знайшла. Але Візенталь (до діяльности якого дуже критично ставився колишній австрійський канцлер Крайський) вважає її членів „воєнними злочинцями", а за ним ці нісенітниці повторюють і деякі жидівські діячі в Канаді. До того ж, де взялося в Канаді аж стільки офіцерів Дивізії?

Відомо, з яким обуренням жиди відкидають совєтські інсинуації ніби „сіоністи" під час війни співпрацювали з нацистами, вважають це провокаційними видумками. Але коли йдеться про українців, то серед жидів і далі панує підсичуване Москвою пере-

(Закінчення на стор. 4)

„ХАЙ ЦЕ СТАНЕ ПРИКЛАДОМ ДЛЯ МНОГИХ НАШИХ ПОДВИГІВ..."

(Слово Владики Стефана на нарадах крайових організацій для вибрання Крайового Комітету для влаштування святкувань 1000-ліття Християнства в Україні).

Ваше Блаженство, Преосвященніші Владики, високопреподобні і всечесні отці, преподобні Сестри, вельмишановні представники наших рідних установ, організацій, товариств! Слава Ісусу Христу!

Нехай буде Господеві подяка за цю ласку, що дозволив нам у нинішню днину у єдності, згоді й любові в ім'я Боже зібратись тут, щоб започаткувати велике діло — вибрання Крайового комітету для підготови й переведення належних святкувань Тисячоліття Християнства в Україні. Дозвольте, що зі щирого серця привітаю всіх вас в місті братньої любови. Прошу також прийняти від мене щиросердечну подяку за те, що ви так численно відгукнулися на наш заклик і не пожаліли ні часу ні труду, щоб навіть з дуже далека прибути тут на ці спільні наради, що є доказом великої потреби такого всеукраїнського крайового комітету. Час бо скоро минає. Лишається всього тільки три роки до нашого неповторного Ювілею — Тисячоліття Християнства в Україні, а праці до гідної підготови так багато, що часу не можна тратити.

Минає тисячу років, як небесний Сівач пішов полями й степами України і посіяв зерно Божої благовісті. Сонце Божої правди й рясні дощі Божої благодаті спливали на наш чорнозем. І було велике жниво Божого царства в Україні, що виростило великих святих, подвижників ісповідників, мучеників. Життя з віри, життя чеснот любови, взаємопошани глибоко вкоренилося в життя нашого народу, нашого люду Божого. Світло Христового Євангелія розносилося з України на сусідів і просвічувало інші народи.

На цей великий урожай Божих жнив в Україні заздрісним оком глядів ворог. „Та коли люди спали, прийшов (наш) ворог і посіяв кукіль поміж пшеницею..." (див. Мт. 13, 24-30 і 36-43). „Коли виросло збіжжя і вигнало колосся, тоді й кукіль появився", кукіль міжусобиць і незгоди. І поділив нас ворог лукавий, поділив нас дітей одної Матері України, одного люду Божого. Кинули жереб і поділили Україну. Покоління минають, а святині нашого народу пограбовані, святі трапези збезчещені, проповідальниці понищені, святі книги попалені. Тільки десь нишком, при закритих дверях маленької кімнати, чи темної тюремної келії чи в таборах на каторжних роботах жевріє іскра віри в катакомбній Церкві.

Вселаскавий Господь у своєму всевідучому провидінні передбачив нищівну злобу лукавого ворога. Тому то у своїх плянах Господь випередив й запобіг грішним задумам безбожного комунізму. Вже поверх сто років, як Господь почав переселювати частину нашого Божого люду поза межі нашої батьківщини. Разом з народом пішли і його пастирі, пішла й рідна мати — Церква.

Ми сьогодні далеко від нашого національного Сіону, від Києва Львова, Ужгороду, Хусту і Чернівець. Ми далекі простором, але духом з'єднані з нашими поневоленими братами й сестрами в Україні. Їх очі звернені на нас, щоб ми тут випололи цей нищівний кукіль, спалили його вогнем любови, і в нашому імені та в імені наших братів і сестер в Україні, віддали хвалу Господеві за 1000 років Його благодаті. Христова Євангелія., Його відвічна любов кличе і спонукує нас, щоб ми об'єднані вірою в того ж самого Бога Отця, Сина і Святого Духа, під Покровом тої ж самої Пресвятої і Пречистої Богородиці подали один одному дружні руки, забули все те, що нас ділить, простили один одному і засвідчили перед Богом і перед світом, що ми зрілий народ.

Виберім з-поміж себе здібних, талановитих і відданих працівників. Хай ніхто не відмовляється послужити цій святій справі. Вибравши такий комітет, укладайте у співпраці з церковними ієрархами програму світського святкування, бо справи чисто церковних богослужбових святкувань будуть виключені від вашої компетенції; це справа кожної Церкви, чи евентуально міжконфесійна поміж ієрархами.

Зробимо ми це, то в анналах історії українського поселення буде вписана нинішня днина, як історична, як така, що стане — дай Боже — прикладом для многих наших подвигів, початком справжньої духовної християнської обнови нашого духа, а тим самим гідним приготованням до нашого Тисячоліття.

Мгр Лев Стеткевич

Докторові В. Душникові на його ювілей

Дня 30-го березня українська громада Ню Йорку відзначує ювілей заслуженого громадянина і довголітнього редактора „Свободи" д-ра Володимира Душника.

Я, як шкільний товариш ювілята, хочу поділитись з українською громадою епізодами з життя ювілята, з яким пережив я майже всю молодість.

Кожний ювілей є не тільки ювілеєм даної особи, але віддзеркалює певний період часу даного середовища, в якому ювілят живе. В тому випадку маю на думці бережанську гімназію, де д-р Володимир Душник провів свої молоді літа.

Бережани... краси твоєї ніколи не можна забути. Бережанський став, краса типової алеї до Раю, Звіринець, Бабина гора і Руриська, де ми, юнаки, грали „бальона з лахів".

Потутори, цвинтар, та Лисоня вливали в нас любов до рідного краю та гартували молодих юнаків до життєвої боротьби.

Незабутні родини Бородайків, Крамарчуків, Кордубів й інших у своїх домах приймали хлопців селюхів і давали нам перші початки товариської поведінки.

Осінню 1923 року до третьої гімназійної кляси з Підгаєччини прибуло кілька юнаків, а між ними і теперішній ювілят. Група Підгаєччан, а спеціяльно кляса Володимира, вирізнялася пильністю і солідністю в сповнюванні учнівських обов'язків. Між першунами був все В. Душник, а далі Ізидор Комаринський, брати Володимир і Осип і Пришляки, Зеновій Пащак, Василь Галій, а в цих клясах Євген Сена з братом Зенком, Іван Дурбак, Володимир Мушкевич, Василь Починок Антін Кучма та Володимир Жовківський.

Весною 1922 року інж. Білик зі Львова оснував при гімназії Пласт—полк ім, гетьмана Павла Полуботка. Опікуном Пласту був проф. Іван Бабій, а довголітнім виховником Теофіль Бемко. В. Душник зразу включився в організацію і, перейшовши спеціяльний вишкіл, виховників, цілий час аж до виключення його в 1928-29 році з гімназії, був в командному складі уладу.

Юнак Володимир, вихований в Пласті на традиціях Січових Стрільців, Лисоні Вівся та Семиківців все був активний у всіх пластових зайняттях, а головно брав активну участь під час Зелених Свят у прикрашуванні стрілецьких могил. Євген Сена зорганізував пластовий хор і зараз всі хлопці Підчаєччани включились. Спеціяльно вирізнялись в хорі брати Пришляки-Осип і Володими на наш гімназійний соловейко тенор Володимир Мушкевич.

Молодість потребує виладування надміру енергії і цьому служив спортовий клюб, де активним завжди був В. Душник та Василь Галій.

Наші професори-виховники раз в тиждень уряджували науково-літературні зайняття, де все активним був Володимир. Наші професори вже тоді бачили в ньому здібного народного діяча професора, або письменника.

Минали роки і юнаки мужніли. Пласт, а з ним і Влодко Душник включились в організацію УВО — ОУН.

У 1928-29 роках Влодко зі своїм товаришем Ізидором Комаринським станули в проводі Пласту, а з тим всієї гімназійної молоді. За відмову взяти активну участь в польському державному святі 11-го листопада обидвох їх виключено з гімназії. Опісля Ізидор Комаринський здав матуру в Тернополі, а Володимир Душник, як екстерніст, здав матуру у Львові.

Життя поплило стрілою... І наші шляхи розійшлися. Я — по закінченні правничих студій залишився в Підгайцях, а В. Душник-по закінченні студій журналістики в Бельгії виїхав за океан. Наші товариші, переважно вже не живуть. Друга світова війна змела їх ще у дозрілому віці. Залишився ще о. Антін Кучма, Лев Стеткевич і В. Душник.

Стрінув я ювілята в 1950 році вже в Америці.

Нині з приємністю читаю змістовні статті д-ра В. Душника в „Свободі". Ми, колишні учні, Бережанської і Тернопільської гімназії, горді, що маємо такого товариша.

Я бажаю дорогому ювілятові від всіх його товаришів щасливих і погідних днів, та ще довго прожити з його дружиною Марією і сином Марком працювати для українського народу і для Батька-Союзу,

Усі підгаєччани нині гордяться своїм Володимиром і в той щасливий для нього день всі кличуть: „Многих,а Многий Літ для трьох Душників".

ЧЛЕН НЕОФІЦІЯЛЬНОЇ совєтської групи для встановлення довір'я між Совєтським Союзом і ЗСА 21-річний Ніколай Храмов, якого взяли до армії і відправили служити на кордон з Китаєм був недавно звільнений від служби в армії. Храмов розповів, що в жовтні минулого року його затримали на вулиці Москви агенти КҐБ і зразу ж мобілізували до армії. Під час відбування служби його помістили в психіятричну лікарню в Хабаровську, а пізніше перевели до армійського шпиталю, де його кілька разів били вояки.

Іван Головінський

ПОЕМИ ШЕВЧЕНКА В ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ЕКЗИСТЕНЦІЯЛЬНОЇ ПСИХОЛОГІЇ

Продовження

Це пекло на землі ефектовно змальовує Шевченко у численних своїх поемах, де тема національного поневолення переплітана з тематикою потоптання людської гідности, як, наприклад, у поемах „Княжна", „Марина" і „Осика". Шевченко створює сильне психологічне враження, представляючи в кількох рядках діяметрально протилежну дійсність, як, наприклад, у поемі „Княжна":

Гуляє князь, гуляють гості
Ревуть палати на помості,
А голод стогне на селі.

Літературний критик Вадим Скуратовський такими словами схарактеризував геніяльне схоплення Шевченком самої субстанції зла: „Саме Шевченко вперше в історії (і не літератури, а людства) порушив цю тисячолітню німоту, саме через нього вперше прохопилася словом, а не лише криком, сама зазвучала, як казали середньовічні теологи, субстанція пекла"

Шевченкова характеристика глибоких психічних переживань змальовує нам типи людей, часто діяметрально протилежних до себе. З однієї сторони — це люди з душею сатани. З другої сторони — це люди на подобу святих. Потрясений поведінкою звироднілих людей Шевченко кличе:

Кругом мене,де не глянь,
Не люди, а змії, ...
І засохли мої сльози,
Сльози молодії.

III

Для опису „змії" у людській подобі Шевченко використовує тему табу-інцесту, себто полового насильства батька над дочкою, як, наприклад, у поемах „Осика" і „Княжна".

Іде в покої... Скверний гаде!
Куди ти лізеш? Схаменись!
Не схаменувся: ключ виймає
Прийшов, і двері одмикає.
І лізе до дочки...Прокинься!
Прокинься, чистая! Схопись.
Убий гадюку — покусає!
Убий і Бог не покарає!

Шевченко цілим своїм єством ненавидів людей, які затратили свою питоменність (автентичність), забули хто вони є, перемінилися в лицемірів і самолюбів. Про них поет висловлювався словами:

Сусслови, лицеміри,
Господом прокляті!
Ви любите на братові
Шкуру, а не душу!

До того гурту зачислені також ті, які:

Оглухли, не чують,
Кайданами міняються
Правдою торгують...

Під впливом усіх тих лицемірів, самолюбів, перевертнів тих, що „з матері полатану сорочку здирають", поет переживає душевну боротьбу. Образ цієї боротьби знаходимо у словах вірша: „Хіба самому написати..."

Для кого я пишу? для чого?
За що я Вкраїну люблю?
Чи варт вона огня святого?

Одначе активна дія є відповіддю Шевченка на короткотривалі почуття вагань і відчаю. У вірші „Ф.М.Лазаревському", поет ставить виклик:

Щож діяти? На те й лихо
Щоб з тим лихом битись.

Ціле своє життя він був людиною активної дії і чину, зберігаючи прямолінійність свого характеру. Цю його психологічну рису відчуваємо в словах поеми:

Не дай спати ходячому
Серцем завмирати,
І гнилою колодою
По світу валятись..."

У додатку до психологічної аналізи людей негативного типу, подібних як у письменників екзистенціялістів, Шевченко змальовує для нас численні позитивні постаті. Це за його висловами: „брати і християни", „діти святої волі", „святії мученики".

Антитезу сучасного нігілістичного екзистенціялізму чи не найкраще представив Шевченко в поемах „Неофіти" і „Осика". Поет чудово аналізує чесноту прощення, ставлячи її у центрі християнської філософії співвідношення поміж людьми. Тому не дивниця, що численні шевченкознавці: Єфремов, Сверстюк і Барка уважають Шевченка „співцем християнського всепрощення".

Уміти по-християнські прощати означає бути людиною у повному розумінні того слова, а не тільки сотворінням на найвищому щаблі філогенетичного розвитку. З психологічної точки погляду, прощення є почуванням-емоцією, на яку не спроможне жодне інше сотворіння крім людини.

(Продовження буде)

В ПАЛАТІ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ розпочалася дискусія над ракетами далекого засягу МХ, які мали б бути додатково побудовані в числі 21. Помимо сильного натиску президен та Роналда Регена на республіканців, щоб голосували за його пропозицію, припускають, що може бути важко осягнути більшість голосів для піддержки Президента.

Українська Православна Ліґа
Ню Йорк — Ню Джерзі Округи

влаштовує

Духовний Великопосний Концерт

в неділю, 31-го березня 1985 р., о 3-ій год. по пол.
в Домі Української Культури
при Осередку св. Ап. Андрія Первозванного
Dawidson Avenue, So. Bound Brook, N.J.

В Концерті беруть участь церковні хори:

св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.;
св. Юрія в Ярдвіллі, Трентон, Н. Дж.;
св. Вознесіння в Кліфтоні, Н. Дж.;
св. Тройці в Ірвінґтоні, Н. Дж.;
св. Вознесіння в Мейплвуді, Н. Дж.;
св. Димитрія в Картереті, Н. Дж.;
свв. Апостолів Петра і Павла в Вилминґтон, Дел.

Дохід з Концерту призначений на стипендії нашої молоді і на дім культури.

ПРОСИМО ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО ПРИБУТИ ЧИСЛЕННО.

ОКРУЖНА УПРАВА УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЛІҐИ

УКРАЇНСЬКО-ЄВРЕЙСЬКЕ ТОВАРИСТВО

повідомляє, що

в четвер, 11-го квітня 1985 р., о год. 7-ій веч.
в залі Українського Спортового Клюбу в Ню Йорку
при 122 Друга Авеню

відбудеться

ДОПОВІДЬ

на тему:

Де є перешкода для українсько-еврейського порозуміння

яку виголосить **Яків Сусленський** з Єрусалиму

Українське Патріярхальне Світове Об'єднання

П'ЯТИЙ КОНҐРЕС МИРЯН

Рамова тема доповідей з дискусією: **„40 років нищення Української Католицької Церкви — ситуація, перспективи, завдання".**

Субота, 18-го травня 1985 року,
початок о год. 10-ій вранці
Інститут св. Володимира в Торонто, (Канада)

•

Увечорі, о год. 6:30 — СВЯТОЧНА ВЕЧЕРЯ

П'ЯТИЙ З'ЇЗД ДЕЛЕҐАТІВ

ІЗ ЗВИЧАЙНИМ ПОРЯДКОМ НАРАД ТА ВИБОРОМ НОВОЇ УПРАВИ

Неділя, 19-го травня 1985 року

СЛУЖБА БОЖА о год. 9-ій, в церкві св. Миколая в Торонто.
ПОЧАТОК НАРАД о год. 10:30, в залі школи св. Миколая.

ПРЕЗИДІЯ УПСО
запрошує до участи в Конґресі та З'їзді.

Літо в Европі!

Курси Українознавства

Українського Вільного Університету (Мюнхен)

відбудуться цього року

від 22-го липня до 9-го серпня — три тижні

Можуть брати участь не лише студенти, але й молодь з середніх шкіл (гайскул). Оплата за курс — 100 німецьких марок.

Мюнхен — унікально вигідне місце; подорож до Парижу, Венеції, Відня та інших чарівних куточків Европи займає всього кілька годин.

Три тижні в товаристві молодих українців з цілого світу! Приїздіть!

Зголошуватися на адресу:
UKRAINISCHE FREIE UNIVERSITÄT
Pienzenauerstrasse 15, D — 8000 Munich — 80, West Germany
Tel.: (089) 98 69 28

Тут же — додаткові інформації.

Увага! **Увага!**

Підготовляється

З'ЇЗД

бувшої й найбільшої гімназії в таборі

АШАФЕНБУРҐ

З'їзд відбудеться

24 і 25 травня 1986 року
у столиці ЗСА — Вашінґтоні, Д. К.

Просимо зголошуватися якнайскоріше, а також подавати прізвища й адреси своїх товаришів (-ок). Пані — просимо подавати свої дівочі прізвища.

Зголошуватися на адреси:
п. Галина Минаєва-Андреадіс, 11904 Rivershore Drive, Dunkirk, MD 20759. (тел.: 301-257-7616 по 6-ій год. веч.)
або
п. Анна Дідур-Гаврилюк, 900 La Grande Road, Silver Spring, MD 20903 (тел.: 301-445-1456).

Стежіть за дальшими оголошеннями!

Чи Ви зложили вже свій даток на УКРАЇНСЬКИЙ ГРОМАДСЬКИЙ ФОНД у 1985 році?
ВИШЛІТЬ ЙОГО НЕГАЙНО!

UKRAINIAN AMERICAN COORDINATING COUNCIL,
P.O. Box 1709, New York, N. Y. 10009

ЗВЕРНЕННЯ

В 40-РІЧЧЯ СМЕРТИ ПРЕЗИДЕНТА АВГУСТИНА ВОЛОШИНА

Немає сумніву в тому, що після програних визвольних змагань українського народу за свою державну суверенність і соборність у 1917-1921 роках одною із найсвітліших стадій продовжування цієї боротьби було державне будівництво українського народу в Карпатській Україні в 1938-1939 роках. Проходило воно в дусі всеукраїнської соборности й очолював його батько духово-культурного й національно-політичного відродження карпатських українців сл.п. о. шамб. проф. д-р Августин Волошин. Тоді здавалося, як дехто голосив, що для України „зійде сонце свободи із заходу", тобто від найдалі на захід висуненої частини соборної України, що, до речі, карпатські українці вважали для себе великою честю.

Від місяця жовтня 1938 року о. шамбелян Августин Волошин очолював уряд автономної Карпато-Української держави в рамках федерації чехів, словаків і карпатських українців, а 14-го березня 1939 року в дусі спільної ухвали послів до Сойму й членів уряду Карпатської України, з участю представників громадянства, він проголосив у Хусті повну державну самостійність Карпатської України. День пізніше, 15-го березня 1939 року, законно вибраний дня 12-го лютого 1939 року у всенародному голосуванні Сойм Карпатської України на своїй офіційній сесії ратифікував Акт проголошення самостійности й ухвалив конституційних закон суверенної Карпато-Української Республіки та вибрав прем'єра Августина Волошина першим президентом республіки.

Вже під звуки гармат і скорострілів наступаючих з веління Адольфа Гітлера мадярських по зуби озброєних загарбників засідав Сойм Карпатської України, під головування посла проф. Августина Штефана. Тількищо вибраний президент республіки, о. шамб. проф. д-р Августин Волошин в дусі постанов переформованого уряду Карпато-Української Республіки, на чолі з прем'єром Юліяном Ревасм, та справжніх виразників волі народу—послів до Сойму, вирішив не капітулювати перед Гортієм і Гітлером, але закликав „Карпатську Січ" до оборони суверенности Карпато-Української Республіки та національної чести всього українського народу. В обороні національно-державних прав Карпатської України згинули із зброєю в руках тисячі найкращих синів і доньок українського народу.

За суверенницьку поставу поклав голову і сам президент Августин Волошин. Його затортурувала на смерть комуно-імперіялістична Москва руками НКВД-истів у Лефортовській тюрмі в Москві у дні 11-го липня 1945 року „Мене можуть забити, але я не піддамся їхній волі", — вже раніше заявив був президент, і він тій московсько-імперіялістичній волі не піддався. Зате навіть не знати, чи і де поховані його тлінні останки.

Немає змоги в цій короткій пригадці українському громадянству про 40-ву річницю героїчно-мученицької смерти президента Августина Волошина описувати його багатогранну діяльність на полі духово-культурного та національно-політичного піднесення свого рідного народу на південних схилах Карпатських гір. Про це існує в нас, Богу дякувати, досить обширна література.

Цим зверненням бажаємо ми лише пригадати українському громадянству величні й трагічні Березневі Дні 1939 року в історії української визвольної боротьби та згадати героїчно-мученицьку смерть Великого Сина українського народу й президента Карпато-Української Республіки — сл.п. Августина Волошина.

Просимо спільно з нами цього року вшанувати Його світлу пам'ять.

Дано в Філядельфії, Торонто й Ню Йорку 14-го березня 1985 року, в 46-ту річницю проголошення самостійности Карпатської України.

Проф. Августин Штефан
к. голова Сойму Карпатської України й міністер культури, шкільництва й народної освіти.

Д-р Степан Росоха
к. заступник голови Сойму Карпатської України, член Головної Команди та зв'язковий старшина „Карпатської Січі" до Уряду К.У.

За карпатський Дослідний Центр ім. Ю. Ревая:

Проф. д-р Петро Стерчо
голова

Д-р Василь Вереш
секретар

За Братство Карпатських Січовиків:

Теодор Сидор
заступник голови

Василь Тимко
генеральний секретар

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ Ісляндії Ґеір Галгрімсон заявив, що в Ісляндії — єдиній країні, яка входить в склад НАТО, але не має своєї армії, — буде створено незалежне управління оборони, яке об'єднає спеціялістів з міжнародної політики, стратегії і тактики. Ці спеціялісти спільно вироблять політику оборони Ісляндії.

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР МІНІСТЕРСТВА закордонних справ Франції Жан-Мішель Белє повідомив, що він має намір в кінці травня відвідати Альбанію, яка на це погодилася. Це буде перша за останні 40 років поїздка французького міністра в комуністичну державу Балканського півострова. Франція є однією з небагатьох західньоевропейських країн, які втримують дипломатичні відносини з Альбанією.

Д-р Ю. Старосольський...

(Закінчення зі стор. 1)

і Євангельсько-Баптистської.

Дальшими нарадами проводила покликана Владикою Стефаном Президія в складі: о. Мартин Канаван, о. Михайло Борисенко — співпредсідники, Богдан Катамай і д-р Богдан Футей — заступники та інж. Ігор Кошман і Уляна Дячук — секретарі.

Особистий склад Почесної президії та Президії Ділового комітету та його комісій запропонував представник Філядельфійської Митрополії УКЦеркви, мгр Іван Скочиляс, згадавши, що такий склад комітету він пропонує після порад і порозуміння з багатьома представниками інших установ. Він також ствердив, що запропонований ним склад не є замкнений та що до комітету можна буде кооптувати додаткових кваліфікованих осіб, запропонованих поодинокими крайовими установами.

Над запропонованою мгром І. Скочилясом листою кандидатів на членів комітету розгорнулася початково досить пристрасна дискусія, яку о. Канаван припинив зглядно перервав, проголошенням півгодинної перерви, під час якої була нагода взаємно обмінюватися думками і поглядами без таких формальностей, які зобов'язують на зборах.

Після перерви мгр І. Скочиляс запропонував до своєї листи ще ряд доповнень та змін і таку листу прийнято при тільки двох голосах спротиву.

Перед закінченням нарад д-р Ю. Старосольський, дякуючи за честь і довір'я, сказав, що він сам мало міг би вчинити але громада об'єднано може здобути великі успіхи і до цього він усіх закликає.

Доброю і надійною оцінкою нарад і їх висліду Владика Мстислав закрив наради в год. 3-ій після полудня.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього, дня 11-го лютого 1985 року
відійшла у Вічність
наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА І БАБЦЯ

бл. п.

АННА ДАРМОГРАЙ

Похоронні відправи відбулися в українській католицькій церкві св. Юра в Ню Йорку, а Тлінні Останки перевезено на Вічний Спочинок на цвинтар в С. Бавнд Бруку, в дні 14 лютого 1985 р.

В ці дні болю і смутку складаємо щиру подяку Оранізаціям, Рідним, Приятелям і Знайомим за вислови співчуття, за участь у похоронних відправах, за вінки і квіти, за замовлені Служби Божі, за пожертви на виховання священиків і на церкву св. Юра в Ню Йрку та на добродійні цілі.

Дякуємо о. С. Шевчукові за відслуження похоронних відправ. Дякуємо Голові Краєвої Пластової Старшини п-ні С. Гойдиш за зворушливі слова про Покійну на Панахиді у похоронному заведенні.

Мґр. О. Мотилеві дякуємо за прощальне слово на Панахиді і на цвинтарі над могилою Покійної, як також за переведення збірки на виховання українських священиків, що дало суму 945 дол.

Особливо щира подяка Управі і Членкиням 1-го Відділу СУА в Ню Йорку, якого Покійна була довголітньою активною членкою, за співчуття, за вінок, за збірку на виховання священиків в сумі 200 дол., пожертву на орган СУА „Наше Життя" в сумі 200 дол. і на радіопрограму оо. Василіян в сумі 25 дол. Зокрема дякуємо Голові Відділу п-ні Лесі Ґой за теплі, щирі і співчутливі слова на Панахиді.

Поминальні Святі Літурґії, за спокій душі Покійної, були відправлені в сороковий день смерти, в таких церквах: Чесного Хреста, Асторія, Н. Й.; св. Юра в Ню Йорку; св. Володимира в Ґлен Спей; Преосвященної Тройці, Кергонксон, Н. Й.; Св. Духа, Гамільтон, Канада.

Нехай Господь винагородить всіх стократно за вияв пошани і любови для Покійної.

Муж — ПЕТРО
Син — ПЕТРО з дружиною ЛЮДМИЛОЮ
Донька — МАРУСЯ із мужем ДМИТРОМ
Внуки — НАТАЛКА І ПАВЛУСЬ
МАМА в Україні
та ближча і дальша Родина в Україні і на поселеннях

ПРОПУЩЕНО ЖЕРТВОДАВЦІВ

В дописі, надрукованому у „Свободі" з 15-го березня ц.р., з нагоди бенкету та усталення мортґеджу Українського Освітньо-культурного Центру у Філядельфії, пропущено трьох жертводавців, що зложили по 1,000 дол. на потребу перебудови центру: інж. Борис та Дзвінка Захарчуки, Іван Дзіндзюра, Українська Щадниця у Філядельфії, — за що автор допису Лев Яцкевич вибачається.

ОСТАП, А НЕ СТЕПАН

У дописі п.з. „Д-р О. Тершаковець одержав престижеву нагороду" („Свобода" ч. 56 з суботи, 23-го березня) помилково було приписене д-рові Тершаковцеві ім'я Степан. Його ім'я Остап. — Ред.

Вступайте в члени УНС

ІЗРАЇЛЬСЬКЕ ВІЙСЬКОВЕ КОМАНДУВАННЯ відтягнуло всіх вояків-жінок з південного Ливану у зв'язку з посиленням атак шіїтів та ізраїльські військові загони, що виходять із південного Ливану. Крім турбування за безпеку приблизно 200 жінок-вояків, причиною для відтягнення їх було ще й те, що заходи охорони жінок коштують більше, ніж вояків-чоловіків.

ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ ТЕЛЕВІЗІЙНОЇ МЕРЕЖІ Сі-Бі-Ес, відділу новинок, Ернст Лейзер заявив, що зустріч в Тель Авіві з прем'єр-міністром Шімоном Перезом, не дала бажаних результатів — пояснення Переза у справі вбивства двох працівників Сі-Бі-Ес, обох ливанців, були незадовольняючі. Урядова ізраїльська версія цього трагічного випадку, що, мовляв, репортери стояли посеред групи озброєних вояків, заперечують очевидці, що твердять, що репортери були самі й їх добре було видно. „Ми не задоволимось, поки ми не поговоримо з командиром танку, з якого вбито репортерів, і самі не дослідимо терен, на якому це сталося, — **Заявив Лейзер.**

АНАЛІЗА КІЛЬКОСТИ хемічних трійливих складників у повітрі виказала, що їх куди більше та вони куди сильніші, як досі думали. Послідовне слідкування за працею 80 великих хемічних компаній виказало тисячі тонн складників, що спричинюють рака та інші небезпечні для здоров'я матеріяли, які виходять з випарів фабрик.

В ДРУГУ, БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої та Незабутньої
МАМИ, БАБУНІ та ТЕТИ

бл. п.

Казимири Дибуляк

з дому Пєцух

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в неділю, 31-го березня 1985 р. у Філядельфії, Па., в церкві Царя Христа, о год. 12-ій дня; в понеділок, 1-го квітня 1985 р., в церкві св. о. Миколая, о год. 8-ій ранку.

За упокій душі Покійної просять про молитви:
ХРИСТИНА ЧОРПІТА — донька з мужем СТЕПАНОМ і донькою РОКСОЛЯНОЮ
ЄВГЕН ЗМИЙ з родиною — сестрінок
Ближча і дальша Родина в Америці, Канаді та Польщі

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашої Незабутньої

бл. п.

Мотрі Нинки-Занко

буде відправлена

ПАНАХИДА

в суботу, 30 березня 1985 р., о год. 7-ій веч. в українській католицькій церкві Рождества Пречистої Діви Марії в Ню Бранзвик, Н. Дж.

Просимо про молитви за душу Покійної Мотрі

•

ПОДЯКА

Цією дорогою складаємо щиру подяку Усім, хто в часі нашого горя і болю, по втраті нашої Дорогої Мотрі, виявили нам так багато серця та висловили нам свої особисті, листовні і телефонічні співчуття.

Особливо дякуємо Тим, що з далеко віддалених місцевостей приїхали віддати Мотрі Останнє Прощай, за Служби Божі, квіти і пожертви на добродійні цілі (на фонд Пластових видань, Закордонне Представництво Української Гельсінкської Групи та на убогих і потребуючих — (Apostles House).

Сердечно дякуємо о. Павлові Лабінському — пароховi української католицької церкви в Ню Бранзвику, за всі похоронні відправи і прощальне слово в церкві та інж. Ярославові Ощудлякові і проф. Романові Левицькому за звеличання своїм співом похоронних відправ.

Пластовим Подругам за останнє: „Сіріли у сумерку..." у похороннім заведенню і „Ніч вже йде..." — на цвинтарі. Особливо дякуємо подрузі Оксані Бачинській за прощальне слово від Подруг-Пластунок із Пластового Куреня „Ті що греблі рвуть" та старшій подрузі Ніні Самокіш із Представництва Української Гельсінкської Групи за прощальне слово в пошані Мотриної відданости справам українського дисидентського руху.

Пластовій Станиці в Ню Бранзвику та Братчикам Загону „Червона Калина", які в пластових одностроях віддали останній привіт своїй Подрузі Мотрі.

Також дякуємо Дорогим Паням за обильну поміч в прийняттях і гостюванні позамісцевих учасників похорону. Паням: Марійці Слободян, Вірі Попель, Оксані Бокало, Галі Ратич, Соні Слободян, Оці Грицак та іншим Паням 4-го Відділу СУА.

Усім Учасникам, усіх похоронних відправ і всіх похоронних заходів, в тому адвокатові Петрові Ставничому — наше сердечне: ДЯКУЄМО!

РОДИНА

Повідомляємо Близьких і Знайомих, що

бл. п. дипл. інж.

ВОЛОДИМИР АНДРІЙ ОНИШКЕВИЧ

відійшов у Вічність 26-го березня 1985 року.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в п'ятницю, 29-го березня 1985 р., о год. 6:30 веч. в похоронному заведенню П. Яреми, 129 Іст 7-ма вул., Ню Йорк, Н. Й.

ПОХОРОН в суботу, 30-го березня 1985 р., о год. 9:30 ранку до церкви св. Юра, а відтак на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:

син — ЛЮБОМИР з дружиною ЛАРИСОЮ
внуки — ВСЕВОЛОД, БОЯН І ЛАДА
братова — ЗЕНОВІЯ ОНИШКЕВИЧ
сестрінка — СОФІЯ СТЕЦУРА з ріднею
братанки:
ЗЕНОВІЙ ОНИШКЕВИЧ з ріднею
ВОЛОДИМИР БАРАНСЬКИЙ з ріднею
МИРОСЛАВ ТУРЯНСЬКИЙ з дружиною
ОРЕСТ ҐОЦЬКИЙ з ріднею
сестрінка — ЛЕСЯ ХРАПЛИВА-ЩУР з мужем
сваха — МАРІЯ ЗАЛЕСЬКА
і дальша Рідня

•

Замість квітів, просимо складати пожертви на Енциклопедію Українознавства НТШ, Сарсель, Франція.

Св. п. Л. Коваль

Відлітають сірим шнурком...

В ранніх годинах першого жовтня 1984 року задзвонив телефон. Це Роман Коваль з Ескондідо, Каліфорнія, повідомив нас про смерть його дружини Лариси Коваль...

Л. Коваль з козацького роду Копил, народилася 1914 року в Дніпропетровську в інтелігентній родині. Лариса закінчила дніпропетровський державний університет, хемічний факультет в 1938 році і дістала кваліфікацію викладача хемії. В 1940 році появилися її перші наукові роботи в інституті фізичної хемії ім. Писаржевського „Осцилографічне вивчення поляризації металевих електродів" В. А. Юза і Л. Д. Копил.

В тому ж році написала ще одну працю і тоді дістала рекомендацію для прийняття в заочну аспірантуру.

Та почалася Друга світова війна і Лариса з Німеччини переїхала до Англії, де довелося їй тяжко фізично працювати. З Англії вона переїхала до Торонто, в Канаді, де працювала в лябораторії. Її наукова робота перервалася аж до приїзду до Рочестеру, Н. Й., в 1959 році. Там вона одружилися з Романом Ковалем. В Рочестері вона належала до української православної церкви, до православного сестрицтва, а їх дім був гостинним для всіх людей.

Св. п. Лариса Коваль

В Рочестері Лариса почала працювати в університеті в департменті радіяційної біології і біофізики у проф. Тафта Торібарі.

Більшість її праці там була зв'язана з удосконаленням аналітичної методики, зв'язаної з незначними кількостями від мікрограма до слідів чистих радіоактивних видів. І в цьому університеті появився цілий ряд наукових праць проф. Торібари, Шілдс Фелдмана та Лариси Коваль.

Всі ці праці були опубліковані Рочестерським університетом, департаментом радіяційної біології і біофізики. За всі ці роботи Лариса отримала похвальну рекомендацію від університету в Рочестері, а УВАН вибрала її своїм членом за її науковий вклад. Українська наука згубила ще одну плідну наукову робітницю.

По відході на пенсію панство Ковалі переїхали до Галлендейл, Фльорида. Там у маямській українській православній церкві п-і Лариса була дуже активною членкою церкви і сестрицтва. Два роки тому панство Ковалі перенеслися до Сан Дієґо, Каліф., і там закінчилося творче життя Лариси Копил—Коваль.

В приватному житті Лариса Коваль була погідної вдачі, любила український народ і переживала всі ясні і темні сторінки українського життя. Була вона гостинною і чарівною людиною.

Українська громада Рочестеру в 40-ий день смерти св. п. Лариси при численній участі парафіян і церковного хору св. Покровської церкви попрощала її величавою Панахидою.

Д-р Осип Тимочко

Синхронізовані...

(Закінчення зі стор. 2)

конання наче вони найбільші антисеміти в світі. Серед них глибоко загніздилися совєтські пропагандивні фальсифікації про тісну співпрацю українців з нацистами і це вони постійно повторюють, не задавши собі труду перевірити хоч би нацистські документи з часів Другої світової війни, які заперечують ці твердження.

Цікаво відзначити, що антинацистська кампанія жидів майже зовсім не скерована проти німців, хоч відомо, що саме вони поголовно підтримували у свій час Гітлера. Всі жидівські заходи зводяться до переслідування окремих видатних нацистів. Але проблема підтримки Гітлера з боку німецького народу дискретно промовчується. На практиці, усі жидівські заходи в боротьбі з „воєнними злочинцями", скеровані насамперед проти української, литовської, чи естонської еміграції. Цікаво також, що і серед росіян жиди рідко дошукуються „воєнних злочинців", а російський антисемітизм, що за царських часів виявлявся у погромах „чорної сотні" приписується... українцям. Бо погроми проходили на території України. Це тактика - не чіпати сильного і бити слабого, яку вони повністю застосовують супроти українців.

Наші міркування можна закінчити цитатою з книжки жидівського публіциста Михайла Хейфеца „Место й время". Характеризуючи жидів, він пише: „Жиди, як мені здається, страждають еґоцентризмом, вони часто не вміють (і навіть не прагнуть вміти) дивитися на себе очима інших народів. Через те трапляється, що вони щиро вважають себе благодійниками інших народів чи людей і дуже дивуються, зустрічаючи потім ненависть та за звичкою відносять це за рахунок „неодмінного" антисемітизму". Прикладом цих міркувань може бути шум вчинений деякими жидівськими журналістами довкола „антисемітизму" в українській редакції „Радіо Свобода". Цей „антисемітизм" полягав в тому, що українська редакція пустила в повітря уривок зі спогадів відомого діяча УНР Ковалевського, в яких говориться про участь молодих жидів у большевицькому русі в першому десятиріччі большевизму. Хоч це правда. Як і правда, що в той час чимало українців підтримувало большевицький рух, який їх потім поголовно винищив. Але чи це є „антиукраїнізм"?

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

ВІСТКИ УСЦАК

Згідно з уповноваженням ланкового УСЦАК, цьогорічні відбиванкові першості Української Спортової Централі Америки і Канади відбудуться в Дітройті, Мич. Організовує цей відбиванковий чемпіонат УСЦАК Ігор Петращук, провідник відбиванкової ланки Українського Культурного Центру в Дітройті. Турнір запляновaний на суботу 4-го травня ц.р.

ВІДБИВАНКАРІ УСВТ „Ч. СІЧ" -ТРЕТІМИ

У неділю, 3-го березня ц.р., в Воррені, Н. Дж., відбувся черговий турнір Відбиванкової Асоціяції ЗСА, цим разом з участю 9-ти дружин: чотири кляси „АА" і п'ять „А". Спочатку гри пройшли у згаданих групах, після яких відбулася елімінаційна серія, починаючи від чвертьфіналів. В іграх в своїй групі „АА", що не мали особливого значення (усі дружини автоматично входили до елімінаційних розгривок) українські відбиванкарі перемогли білоруський клюб „Савт Рівер" вислідом - 15:6; 15:13 та зазнали поразок з клюбами: „Сіне Номіне-І" - 6:15, 13:15 — та Вест Сайд УМСА Ню Йорк - 11:15, 15:17.

Кінцевий показник групи „АА" після закінчення ігор: Сіне Номіне - І, Н.Й.; Вест Сайд УНСА, Н. Й.; УСВТ „Ч. Січ" Нюарк; Савт Рівер БВК.

У чвертьфіналі „Ч. Січ" елімінувала „Сіне Номіне - 2", одну з двох дружин з групи „А", що закваліфікувалися до елімінаційної рунди. В завзятих змаганнях „Січовикам" прийшлося відбути три сети, в яких перерішили наступні вислiди: 15:6; 6:15 і 16:14. У півфіналі „Ч. Січ" зустріла „Сіне Номіне -І" із своєї „АА" групи, в якій емоційні південноамериканці здобули 1-ше місце. В першому сеті „Січовики" впевнено перемогли 15:10, але в другому (хоч на початку вели 10:7) втратили ініціятиву і у висліді програли 10:15. В третьому і рішальному за вхід до фіналу турніру сеті наші відбиванкарі програли 9:15, і були еліміновані на порозі фіналу. Згідно із здобутими вислідами „Ч. Січ" зайняла, після „Сіне Номіне - 2" і Вест Сайд УМСА — загальне третє місце в цьому турнірі.

Склад „Ч. Січі": Н. Паславський, П. Гунчак, І. Костецький, А. Голинський, Ю. Темницький, Р. Бойчук, Б. Богатюк, Л. Гайдучок, М. Ходновський, Д. Ленгарт.

Календар лігових змагань І-ої дружини у вищій дивізії Гарден Стейт Ліги.

31-го березня на Фарчерс Ґров з клюбом „Принстон"; 14-го квітня в Перт Амбой з місцевим польським клюбом „ЗПА"; 21-го квітня в Гавел з місцевим клюбом „Гавел Кікерс"; 28-го квітня — вільне, з огляду на ювілейний бенкет і баль Товариства; 5-го травня на Фарчерс Ґров з італійським клюбом „ІАК"; 19-го травня в Ню Бранзвік з місцевим мадярським клюбом ГААК; 26-го травня на Фарчерс Ґров з клюбом „Гантердон". Після того відбуватимуться пропущені або відкладені змагання.

Ювілейний бенкет УСВТ „Ч. Січ"

Згідно з програмою Ювілейного комітету в часі Ювілейного бенкету, що відбудеться в неділю, 28-го квітня ц.р., в приміщенні Клюбу Нового Менор в Ірінґтоні, будуть відзначені діячі і спортовці „Ч. Січі", що проявили свою активність більше п'яти років в останньому десятиріччі. Будуть відзначені відповідними пропам'ятними плякетами теж добродії і меценати Товариства, що в останньому десятиріччі підтримували морально і матеріяльно спортово-виховну працю УСВТ „Ч. Січ".

Після бенкету відбудеться баль при звуках оркестри „Темпо"

Ювілейні Загальні збори

В неділю, 17-го лютого ц.р., у виповненій членами „Тризуба" залі відбулися 35-ті річні Загальні збори „Тризуба". Голова інж. Богдан Сірий відкрив збори й попросив присутніх вшанувати хвилиною мовчанки пам'ять померлих членів. Почесний голова Роман Савчак почав збори молитвою.

На голову президії члени вибрали інж. І. Скіру, на заступника — інж. М. Борецького, д-ра Я. Качая секретарем. Порядок нарад збори прийняли без змін. Секретар відчитав протокол з тогорічних зборів, який був прийнятий одноголосно. Першим звітував касир Р. Пазуняк, який ствердив, що касовий звіт включений в загально-фінансовий, який відчитає діловод Степан Бриндзей. Касовий і фінансовий звіти виявили наші приходи і розходи за 1984 рік. Наш Спортовий Осередок має великий борг у трьох позиках на суму 180,100 дол. Від цих позик минулого року „Тризуб" заплатив 16,605 дол. самих відсотків. Ці позики — це великий тягар для Осередку „Тризуба", які якнайскорше мусимо сплатити, щоб легше було провадити нашу господарку. Після сплачення боргу за нашу „Тризубівку" в Горшем, всі доходи не будуть іти на сплачування відсотків. Ми зможемо робити пляни на вдосконалення нашої посілости та спортової і товариської діяльностей.

Потім звітував інж. Ярослав Козак, заступник голови, про господарську діяльність нашої прекрасної посілости, популярно званої „Тризубівка" в Чортем біля Філядельфії. Саме вдержання трьох грищ копаного м'яча, відбиванки, всіх площ, головного будинку і обезпечення коштує на рік 19,000 дол. Ці 38 акрів втримуються у взірцевому порядку. Він розповів про господарську діяльність „Тризубівки" і подякував усім тим, що працювали без винагороди цілими днями й тижнями в літньому і осінньому сезоні. Велику частину праці виконували члени „Тризуба" емерити т.зв. „студенти", які люблять садити дерева, квіти, косити траву й у природі на свіжому повітрі працювати.

За спортову діяльність звітував інж. Орест Лесюк, голова спортової ланки. Він сказав, що в „Тризубі" змагаються 150 молодих спортовців у віці від 7-ми до 19-ти років у вісьмох дружинах копаного м'яча. Маємо жіночу і чоловічу відбиванкові дружини. Жіноча дружина здобула перше місце в Лізі. Два перші місця в Лізі копаного м'яча здобула перша й резервова дружини. Найбільшою потіхою є наймолодші змагуни, які згодом будуть нас репрезентувати.

Після звітів відбулася цікава дискусія, в якій усі дискутанти висловили признання управі за її працю в 1984 році. Загальні збори дали абсолюторію відходячій управі з признанням за їх працю для товариства і громади.

На внесок І. Щупаківського Загальні збори вибрали нову управу, яку знову очолив інж. Богдан Сірий. Рівночасно, на внесок членів „Тризуба", збори запросили отця д-ра І. Біланича на свого капеляна, бо більшість членів „Тризуба" є членами парафії Христа Царя. Внесок був прийнятий оплесками всіх членів. Найбільшою журбою управи і членів „Тризуба" є морґедж на 180,000 дол., який тяжить на нашій „Тризубівці" в Горшемі. Більна частина наших приходів іде на сплачення відсотків за морґедж. „Тризуб" протягом 35-ти років славно репрезентував українське ім'я не лише у Філядельфії, але й всієї української громади. Найбільший осяг — це чотирикратне здобуття чемпіонату в копаному м'ячі в Америці та вписання українського імени на сторінки енциклопедії, що залишиться назавжди для дальших поколінь, не згадуючи про радіові, телевізійні і газетні репортажі, якими можуть усі українці гордитися. „Тризуб" поставив українське ім'я на сторінки преси 35 років тому у Філядельфії і до сьогодні, як і на сторінки української преси, яка все знаходила місце для українського спорту.

Ми просимо всю українську громаду допомогти нам сплатити борг.

Присутні на зборах члени щиро відгукнулися і склали 3,000 дол. Віримо, що наша громада у Філядельфії й околиці оцінить 35-літню діяльність „Тризуба" і допоможе сплатити борг.

Голова Б. Сірий повідомив усіх, що 35-річчя „Тризуба" буде відзначене 18-го травня ц.р. Ювілейним бенкетом. На бенкеті не повинно бракувати нікого з нас, ні колишніх змагунів, ані всіх приятелів нашого Спортового Осередку „Тризуб". Збори закінчив молитвою о. д-р Біланич.

М.Я. Петрів

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО ГОЛОВАТ, член УНС Відд. 143-го Т-ва „Любов" у Грейт Медовс, Н. Дж., помер 20-го листопада 1984 року на 70-му році життя. Нар. 18-го жовтня 1914 року в Грейт Медовс, Н. Дж. Членом УНС став 1957 року. Залишив у смутку дружину Марію, дочку Шерил, сина Михайла мол. і внука Джеймса. Похорон відбувся 23-го листопада 1984 року на цвинтарі Піквест Юніон в Грейт Медовс, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Анна Мандзюк, секр.

АНАСТАЗІЯ КАЧМАРИК, член УНС Відд. 39-го Т-ва „Січ" в Сиракюзах, Н. Й., померла 21-го листопада 1984 року на 65-му році життя. Нар. 29-го грудня 1919 року в Україні. Членом УНС стала 1951 року. Залишила у смутку мужа Михайла і сина Володимира з родиною. Похорон відбувся 23-го листопада 1984 року на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Софія Миколаєвич, секр.

ПАСЬКА БАСІЙ, член УНС Відд. 330-го Т-ва „Запорозька Січ" в Литтл Фоллс, Н. Й., померла 11-го листопада 1984 року на 88-му році життя. Нар. 1983 р. в Черчі, Рогатин, Україна. Членом УНС стала 1933 року. Залишила у смутку дочку Ольгу і зятя Володимира Палісі, одну внучку і двох правнуків. Похорон відбувся 14-го листопада 1984 року на цвинтарі св. Марії в Геркімер, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!
І. Мартинюк, секр.

ПЕТРО АДАМКО, член УНС Відд. 107-го ім. св. Івана Хрестителя в Геммонді, Інд., помер 14-го листопада 1984 року на 63-му році житя. Нар. 1921 року в селі Рибне, Ліско, Зах. Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Розалію, дочку Стефанію з чоловіком. Похорон відбувся 17-го листопада 1984 року на цвинтарі св. Миколая в Геммонді, Інд.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Ванжуля, секр.

МАРІЯ ТРОЦЬ, член УНС Відд. 259-го в Чикаго, Ілл., померла 15-го листопада 1984 року на 93-му році життя. Нар. 1891 року в Україні. Членом УНС стала 1933 року. Залишила в смутку дітей Стефана, Анну, Маріяна, Марію, Патрицію, 12 внуків і 20 правнуків. Похорон відбувся 19-го листопада 1984 року на цвинтарі Св. Марії в Евергрін Парк, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!
Юлія Гуглик, секр.

ВАСИЛЬ М. КРУПКА, член УНС Відд. 20-го Т-ва „Згода" в Гемтремку, Мич., помер 17-го листопада 1984 року на 60-му році життя. Нар. 13-го листопада 1924 року в Гемтремку. Членом УНС став 1940 року. Залишив у смутку дружину Деллю і дітей — Карін, Кеннет, Кевін і одну внучку. Похорон відбувся 20-го листопада 1984 року на цвинтарі св. Гробу в Савтфілді, Мич.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

МАРІЯ ЯЦИШИН СОСНИЦЬКА, член УНС Відд. 361-го Т-ва „Дністер" в Ню Йорку, Н.Й., померла 17-го листопада 1984 року на 81-му році життя. Нар. 3-го вересня 1903 року в Романові, Бібрка, Україна. Залишила у смутку дочку Стефанію Петерман, сина Евгена Яцишина, п'ять внуків, чотирьох правнуків і брата в Европі.

Вічна Їй Пам'ять!
С. Чума, секр.

ВАСИЛЬ КОСТЬ, член УНС Відд. 53-го ім. св. Миколая в Піттсбургу, Па., помер 17-го грудня 1984 року на 93-му році життя. Нар. 1890 року в Німеччині. Членом УНС став 1910 року. Залишив у смутку сина Григорія і внуків. Похорон відбувся на цвинтарі Пайнв'ю у Воррен, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Дмитро Головатий, секр.

ГЕРТРУДА ЯВДОШИН, член УНС Відд. 200-го Т-ва „Вільна Україна" в Озон Парку, Н.Й., померла 17-го грудня 1984 року на 62-му році життя. Нар. 1922 року в Мюнхені, Німеччина. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку мужа Володимира. Похорон відбувся 20-го грудня 1984 року на цвинтарі Оливна Гора в Брукліні, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Іван Пригода, секр.

ЮЛІЯ СТЮВАРТ, член УНС Відд. 24-го ім. св. Григорія в Ренкін, Па., померла 19-го листопада 1984 року на 48-му році життя. Нар. 18-го грудня 1935 року в Ренкіні, Па. Членом УНС стала 1953 року. Залишила у смутку сина Кейта. Похорон відбувся на цвинтарі в Н. Бреддоку, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Стефан Щур, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 13-го КВІТНЯ 1985 р.

Плейнфілд, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва ім. Ів. Франка 372 Відд., о год. 7-ій веч. в домі при 1014 Проспект Авеню, Плейнфілд, Н. Дж. Проситься членів прибути. — Управа.